

[John Winther]

breve, der er blevet sendt fra den ene til den anden i denne sag, så var den vel næppe nogen sinde kommet frem. Eller er det således, at statsministeren helt på eget initiativ ville have sagt; hov, der er vist sket noget, der er forkert i denne sag, det må vi hellere offentliggøre? Jeg tvivler på det, men jeg ville selvfølgelig være glad, hvis statsministeren kunne give mig sådan et tilsagn.

Statsministeren (Anker Jørgensen):

Hr. Alfred Hansen spurgte, om også andre har mulighed for at få svar på de spørgsmål, som de gerne vil have besvaret. Hertil har jeg egentlig kun at sige, at man kender jo forretningsordenen og den fremgangsmåde, der kan anvendes i folketinget og under udvalgsarbejde, og det er en kendsgerning – vil jeg sige til hr. Alfred Hansen og til tingets medlemmer i øvrigt – at tingets medlemmer benytter sig i særdeles høj grad af de muligheder, der er for at stille onsdagsspørgsmål og stille spørgsmål under udvalgsarbejde. Som jeg sagde i mit første svar, er det også sådan, at det enkelte folketingsmedlem kan gå til den enkelte minister og fortælle, at der ude i det og det område er et særligt problem, og bede om at få nogle konkrete oplysninger om, hvordan den sag ligger. Hvis der bare er den mindste rimelighed i det – og det har der næsten altid været – er vores ministre naturligvis – minister betyder jo at stå til tjeneste – indstillet på at fremskaffe de nødvendige oplysninger til de pågældende folketingsmedlemmer.

Når det gælder offentligheden, er der jo allerede af hr. Jørgen Jensen fra kommunistpartiet stillet et spørgsmål til mig om den sag. Det er et skriftligt spørgsmål, hvorpå der gives et skriftligt svar, og det vil i øvrigt også blive afsendt i dag til hr. Jørgen Jensen, men jeg kan da sige uden videre, hvad også alle ved, at der er jo en lov om offentlighed i forvaltningen, så der er altså store muligheder for, at ikke blot folketingsmedlemmerne kan få de oplysninger, de vil have, men også at pressen kan få det, og at borgerne i almindelighed kan få det.

Hr. John Winther spurgte om antallet af spørgsmål. Dertil må jeg oprigtigt talt sige, at jeg ikke ved, hvad det nøjagtige tal er, og det vigtigste må vel også være, ikke at jeg nævner et bestemt tal, men at jeg siger, at alle de

spørgsmål og notater, der er, står til rådighed for hr. John Winther, således som jeg netop har sagt. Jeg forstår, at man både er taknemlig og samtidig tager det som en selvfølge, at jeg bekræfter, at det gør vi også, så derfor er der ingen problemer i det. Jeg tror, det var svar på det spørgsmål, der blev stillet.

Formanden:

Medspørgere kan kun få ordet én gang.

Hermed sluttede spørgsmålet.

12) Til *handelsministeren* af:

Freddy Madsen (DKP):

»Vil ministeren tage initiativ til, at Kalø Vig og andre danske farvande bliver rensset for farlig ammunition?«

(Spm. nr. 404).

Skriftlig begrundelse.

Ifølge artikler i Aarhus Stiftstidende og Jyllands-Posten har orlogskaptajn Per Mørch, søværnets minørtjeneste, oplyst, at der stadig er fare for selvdetonationer, som kan udløse kraftige eksplosioner i det sprængstof, der af de allierede blev nedsænket i danske farvande efter 2. verdenskrig.

Fra anden side er der rettet henvendelse til handelsministeren om sikring af sejlrueten til Midtkraft. Dette er et vigtigt problem. Men efter min mening har sagen større rækkevidde. Til eksempel er Kalø Vig et af vore mest attraktive farvande til rekreative formål. Det byder bl. a. på rige muligheder for sejlads med fritidsbåde, hvilket også har ført til betydelige investeringer i lystbådehavne i området. Der er derfor mange grunde til, at staten nu tager effektive skridt til at sikre, at risikoen for større eller mindre katastrofer bliver fjernet.

Handelsministeren (Ivar Nørgaard):

Til det stillede spørgsmål kan jeg svare, at umiddelbart efter den 2. verdenskrig blev der nedlagt en del ammunition o. lign. i danske farvande. For de områder, hvor ammunitionen frembød farer ved sejlads eller ved fiskeri, blev der af handelsministeriet udstedt forbud i fornødent omfang, ligesom områderne blev afmærkede og udsat i søkortene. Når disse forbud overholdes, frembyder ammuni-